

6/2009

Mamy przyjemność przedstawić Państwu kolejne wydanie Tax Press Review, w którym opisujemy wybrane orzeczenia i interpretacje podatkowe, które ukazały się lub zostały opublikowane w czerwcu br. Mamy nadzieję, że nasza publikacja jest pomocna w Państwa codziennej pracy i że będą Państwo zainteresowani w otrzymywaniu kolejnych wydań Tax Press Review.

Podatek VAT

- ❖ **WSA w Warszawie w wyroku z 2 czerwca 2009 r. (III SA/Wa 329/09) orzekł, iż obowiązująca do 1 grudnia 2008 r. zasada, zgodnie z którą podatnicy nie mieli prawa odliczać podatku naliczonego zawartego w wydatkach niestanowiących kosztów uzyskania przychodów (m.in. wydatkach na reprezentację) była zgodna z przepisami prawa wspólnotowego.**

Zdaniem Sądu, art. 88 ust. 1 pkt 2 ustawy o VAT nie stał w sprzeczności z przepisami Dyrektywy VAT, gdyż ograniczenie prawa do odliczenia podatku VAT od wydatków niestanowiących kosztów uzyskania przychodów było uregulowane w ustawie o VAT z 1993 r. W związku z powyższym, nie została naruszona klauzula stałości, w myśl której nowy kraj członkowski może po akcesji do Unii Europejskiej zachować tylko te ograniczenia w zakresie prawa do odliczenia VAT, które obowiązywały przed akcesją. Ponadto, Sąd podkreślił, że Dyrektywa VAT wymienia wprost wydatki na reprezentację jako przykład kosztów, od których nie można odliczać podatku VAT.

- ❖ **WSA w Warszawie w wyroku z dnia 18 czerwca 2009 r. (III SA/Wa 696/09) stwierdził, iż firma sprzedająca swoje wierzytelności ze względu na problemy z ich egzekucją, nie świadczy usługi w rozumieniu ustawy o VAT.**

Spółka z branży telekomunikacyjnej w przypadku braku możliwości wyegzekwowania płatności za świadczone usługi telekomunikacyjne, zdecydowała się na ich sprzedaż. Sąd wskazał, że sprzedaż własnych wierzytelności to działalność wtórna,

a podstawową działalnością jest świadczenie usług telekomunikacyjnych. Sprzedaż wierzytelności nie jest zatem celem samym w sobie, lecz działaniem mającym na celu odzyskanie przynajmniej części należności przysługującej spółce. W konsekwencji, nie sposób uznać takiej transakcji za świadczenie usług w rozumieniu ustawy o VAT.

- ❖ **WSA w Warszawie w wyroku z 26 maja 2009 r. (III SA/Wa 453/09) orzekł, że dla nadania towarowi charakteru towaru używanego niezbędne jest, aby towar był faktycznie używany przez co najmniej 6 miesięcy przez zbywającego go podatnika, a nie przez osoby trzecie.**

Sąd wskazał, iż w świetle art. 43 ust. 2 ustawy o VAT przez towary używane należy rozumieć wyłącznie takie towary, które były rzeczywiście używane przez podatnika. Zatem rzecz ruchoma oddana na sześć miesięcy w dzierżawę nie jest dla wydierżawiającego towarem używanym w rozumieniu ustawy o VAT. Jednocześnie, Sąd nie zgodził się ze stanowiskiem podatnika, iż w związku z tym, że w przepisach wspólnotowych brak regulacji uzależniającej zwolnienie od podatku od faktycznego używania towaru (a jedynie od braku prawa do odliczenia przy jego nabyciu), sprzedaż samochodów oddanych wcześniej przez podatnika w dzierżawę podlega zwolnieniu z opodatkowania VAT. Sąd podkreślił, że powoływany przez podatnika art. 13 (B) c) VI Dyrektywy VAT dotyczy zwolnienia od podatku dostawy towarów w sytuacji, w której przy ich nabyciu podatnikowi nie przysługiwało prawo do odliczenia podatku. W związku z tym, że podatnik częściowo

odliczył podatek VAT przy nabyciu samochodów, przedmiotowa sytuacja nie mieści się w zakresie określonym w art. 13 B c) VI Dyrektywy VAT.

- ❖ **ETS w wyroku z 18 czerwca 2009 r. w sprawie Staatssecretaris van Financiën v. Stedeco B.V. (C-566/07) orzekł, że każdy podatnik, który wykaże podatek VAT na fakturze, jest zobowiązany do jego zapłaty.** Trybunał wskazał, że obowiązek zapłaty podatku VAT dotyczy także sytuacji, w których podatek został nienależnie wykazany na fakturze dokumentującej usługi, które w państwie wystawcy faktury nie podlegały opodatkowaniu VAT. Jednocześnie ETS podkreślił, że w przypadku, gdy wystawca faktury we właściwym czasie w pełni wyeliminował zagrożenie utraty wpływów podatkowych, to zasada neutralności podatku VAT wymaga, aby niesłusznie wykazany podatek VAT mógł podlegać korekcie.

Podatek CIT

- ❖ **Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu w interpretacji z 27 maja 2009 r. (ILPB3/423-96/09-5/MC) stwierdził, iż wydatki poniesione przez spółkę na posiłki przygotowywane dla uczestników organizowanej konferencji stanowią koszt uzyskania przychodów spółki.** Spółka zajmująca się handlem materiałami budowlanymi zwróciła się do Dyrektora Izby Skarbowej z pytaniem, czy poniesione przez nią wydatki na posiłki i napoje serwowane kontrahentom podczas konferencji i szkoleń stanowią koszty uzyskania przychodów. Spółka powołując się na brzmienie art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy o CIT, zgodnie z którym nie uważa się za koszty uzyskania przychodów wydatków poniesionych na reprezentację, a w szczególności tych poniesionych na usługi i artykuły gastronomiczne wskazała, że nie wszystkie wydatki związane z wyżywieniem nie stanowią kosztów uzyskania przychodów. Zgodnie bowiem z definicją słownikową „reprezentacja” to okazałość, wystawność. Jeżeli zatem wydatki na nabycie artykułów i usług gastronomicznych nie spełniają cechy wystawności, mogą zostać zaliczone do kosztów uzyskania przychodów spółki. Dyrektor Izby Skarbowej potwierdził prawidłowość stanowiska zaprezentowanego przez spółkę.
- ❖ **Minister Finansów w interpretacji z 4 maja 2009 r. (DD5/8211/ZDA/08/PK-786) wskazał, że firma, której powiązana spółka nieodpłatnie poręczyła kredyt bankowy, nie jest zobowiązana do wykazania z tego powodu przychodu do opodatkowania.** Minister Finansów zmienił tym samym interpretację Dyrektora Izby Skarbowej w Bydgoszczy, w ocenie którego dokonanie nieodpłatnego poręczenia kredytu bankowego stanowi nieodpłatne świadczenie w rozumieniu ustawy o CIT, a beneficjent tego świadczenia jest zobowiązany do rozpoznania z tego tytułu przychodu. Jak podkreślił Minister Finansów, powołując się na wyrok WSA w Łodzi z 24 kwietnia 2007 r. (I SA/Łd 2033/06), poręczenie udzielone przez inny podmiot stanowi jedynie zabezpieczenie udzielonego kredytu, a podatnik nie uzyskuje korzyści majątkowych kosztem tego podmiotu.
- ❖ **NSA w wyroku z 19 czerwca 2009 r. (II FSK 276/08) orzekł, iż należności licencyjne wypłacane niemieckiemu kontrahentowi za korzystanie z programów komputerowych nie podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym w Polsce (tzw. podatkiem u źródła).** NSA utrzymując w mocy wyrok Sądu I instancji podkreślił, że w art. 12 polsko-niemieckiej umowy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania zawierającym definicję

należności licencyjnych nie wymieniono należności z tytułu licencji do programów komputerowych. Nie sposób zatem zdaniem Sądu uznać, że należności te podlegają opodatkowaniu w Polsce. NSA powołując się na ustawę o prawie autorskim i prawach pokrewnych uznał, że programy komputerowe nie mieszczą się w zakresie pojęć dzieła naukowego, literackiego lub artystycznego i stanowią odrębny od dzieł literackich czy naukowych przedmiot ochrony praw autorskich. **Stanowisko, zgodnie z którym udzielenie licencji na używanie programu komputerowego podmiotowi polskiemu przez kontrahentów zagranicznych nie spowoduje konieczności pobrania podatku dochodowego u źródła zaprezentował również WSA w Warszawie w wyroku z 26 maja 2009 r. (III SA/Wa 3364/08).**

Podatek PIT

- ❖ **WSA w Warszawie w wyroku z 22 czerwca 2009 r. (III SA/Wa 225/09) orzekł, że pracownik, któremu pracodawca finansuje abonament umożliwiający korzystanie ze świadczeń medycznych, nie uzyskuje przychodu z tytułu nieodpłatnego świadczenia.**

Spółka nabyła na rzecz swoich pracowników pakiety zdrowotne obejmujące zarówno obowiązkowe badania lekarskie wynikające z przepisów prawa pracy, jak i możliwość korzystania z dodatkowych świadczeń medycznych. Za każdego pracownika spółka płaci firmie świadczącej usługi medyczne zryczałtowaną opłatę miesięczną, a na jej wysokość nie ma wpływu fakt, czy pracownicy korzystali z usług medycznych objętych tym abonamentem. Świadczenia medyczne zostały jedynie pozostawione do dyspozycji pracowników i brak informacji, czy dany pracownik z nich skorzystał. Sąd przywołał art. 11 ust. 1 ustawy o PIT, z którego wynika,

że tylko otrzymanie nieodpłatnego świadczenia powoduje powstanie przychodu. W przedmiotowym przypadku można by zatem mówić o powstaniu przychodu wyłącznie w sytuacji, gdyby pracownik rzeczywiście korzystał z pozostawionych do jego dyspozycji świadczeń i możliwe byłoby ustalenie wartości tego świadczenia. W związku z tym, że świadczenia medyczne zostały wyłącznie pozostawione do dyspozycji pracowników i nie sposób ustalić wartości poszczególnych świadczeń, w ocenie Sądu po stronie pracowników nie powstanie przychód podlegający opodatkowaniu podatkiem dochodowym.

- ❖ **WSA we Wrocławiu w wyroku z 7 maja 2009 r. (I SA/Wr 1326/08) wskazał, że w przypadku gdy opłata za imprezę integracyjną dla pracowników jest uiszczana przez pracodawcę ryczałtowo, nie można przypisać wartości świadczeń do konkretnego pracownika. W rezultacie, po stronie pracownika nie powstaje przychód z tytułu ze stosunku pracy.**

Sąd wskazał na art. 12 ust. 1 ustawy o PIT, zgodnie z którym za przychody ze stosunku pracy uważa się wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń. W ocenie Sądu, aby pieniądze i wartości pieniężne mogły być traktowane jako przychód wystarczy, by były one pozostawione do dyspozycji podatnika, natomiast świadczenia w naturze i inne nieodpłatne świadczenia mogą być uznane za przychód jedynie po otrzymaniu tych świadczeń przez podatnika. Jak wskazał Sąd, w przypadku gdy wartości świadczeń nie można przyporządkować do konkretnego pracownika, brak jest podstaw do ustalenia przychodu uzyskanego z tytułu finansowania przez pracodawcę kosztów organizowanych

impresz integracyjnych. Nie ma bowiem możliwości ustalenia, czy pracownik rzeczywiście otrzymał świadczenie i jaka jest jego wartość.

Pozostałe informacje

- ❖ **WSA w Warszawie w wyroku z 11 maja 2009 r. (III SA/Wa 3378/08) orzekł, że w przypadku gdy podatnik uzyskał już interpretację podatkową na mocy przepisów Ordynacji Podatkowej obowiązujących przed 1 lipca 2007 r., to organ podatkowy nie może wydać pod rządami nowych przepisów drugiej interpretacji w tej samej sprawie.**

Sąd stwierdził, że w sprawie, której dotyczyła zaskarżona interpretacja, została już wcześniej wydana interpretacja organu podatkowego. Interpretacja ta została wydana w oparciu o przepisy Ordynacji Podatkowej obowiązujące przed 1 lipca 2007 r. Zgodnie

z tymi przepisami pisemna interpretacja jest wiążąca dla organów podatkowych właściwych dla wnioskodawcy i może zostać zmieniona albo uchylona wyłącznie w drodze decyzji organu odwoławczego. W związku z tym, że pierwotnie wydana interpretacja była wiążąca dla organu podatkowego, obowiązkiem Dyrektora Izby Skarbowej było sprawdzenie, czy dotyczy ona kwestii tożsamej z tą, która została objęta obecnie zaskarżoną interpretacją. Jeżeli okaże się, że w konkretnej sprawie została już wydana interpretacja, organ podatkowy nie może merytorycznie rozpatrzyć wniosku podatnika o wydanie interpretacji w tej samej sprawie.

* * *

Mamy nadzieję, że powyższe informacje okażą się pomocne. Informacje te nie stanowią opinii prawnej ani porady. W celu uzyskania pełnych informacji lub porady prawnej prosimy o kontakt.

Kontakt w SALANS:

Salans
Rondo ONZ 1
00-124 Warszawa

Tel. (22) 242 52 52
Fax. (22) 242 52 42

Karina Furga-Dąbrowska
email: kfurga-dabrowska@salans.com

Kontakt w KSP:

Krupa Srokosz Patryas sp. k.
ul. Chorzowska 50
40-121 Katowice

Tel. (32) 731 68 50
Fax. (32) 731 68 51

Magdalena Patryas
email: magdalena.patryas@ksplegal.pl